

Adviescommissie afgesloten strafzaken

Postbus 20303 2500 EH Den Haag

Bezoekadres:
Lange Voorhout 7
2514 EA Den Haag

Zaak [REDACTED] (ACAS 017)

Beknopt relaas van de feiten

Op vrijdag 9 december 2005, iets voor 14.00 uur, is [slachtoffer] met meerdere schoten om het leven gebracht in het bedrijfspand van [A] B.V. te Raamsdonksveer, een betonijzervlechtbedrijf. [slachtoffer] was directeur van een van de afdelingen van [A]. [verzoeker] was zelfstandig ondernemer en verzichtte als onderaannemer werkzaamheden voor [A]. Tussen [verzoeker] en [A] was onenigheid ontstaan over (de uitbetaling van) meerwerk. Daarover heeft op 9 december 2005 een gesprek plaatsgevonden tussen [verzoeker] en [slachtoffer] op het kantoor van [A]. Bij dat gesprek was [getuige 1], een collega van [slachtoffer], aanwezig. Tijdens het gesprek is [slachtoffer] doodgeschoten.

Rechtsgang

Op 11 mei 2006 heeft de Rechtbank Breda (hierna: de rechtbank) [verzoeker] veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 jaar terzake moord op [slachtoffer] (ECLI:NL:RBBRE:2006:AX15280). Op 21 maart 2008 heeft het Gerechtshof Den Bosch (hierna: het hof) [verzoeker] opnieuw veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf voor moord (ECLI:NL:GHSHE:2008: BC7360). Op 12 januari 2010 heeft de Hoge Raad het arrest van het hof vernietigd voor wat betreft de strafoplegging - de Hoge Raad heeft de straf verminderd tot 19 jaar en 6 maanden - en het cassatieberoep voor het overige verworpen (ECLI:NL:HR:2010:BK4179; zie voor de conclusie van de procureur-generaal: ECLI:NL:PHR:2010:BK4179). Op 11 december 2012 heeft de Hoge Raad een herzieningsverzoek van [verzoeker] verworpen (ECLI:NL:HR:2012:BY5726).

Het verzoek van de veroordeelde en zijn raadsman

Op 9 mei 2014 heeft mr. J.A.W. Knoester, advocaat te Den Haag, namens [verzoeker] bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad een verzoek ingediend ex artikel 461 Sv tot het doen verrichten van voorbereidend onderzoek. [verzoeker] is van mening dat:

- A. er onrechtmatigheden zijn begaan bij zijn verhoor door de politie en door de rechter-commissaris en dat zijn op papier gezette bekentenissen niet kloppen en onrechtmatig verkregen zijn;
- B. het onderzoek niet behoorlijk is geweest, doordat op wezenlijke punten geen of onvoldoende onderzoek is verricht.

Ad A

Het hof heeft voor het bewijs gebruik gemaakt van de bekende verklaringen die [verzoeker] kort na zijn aanhouding heeft afgelegd bij de politie. De verhorende politieambtenaren waren steeds [verbalisant 1] en [verbalisant 2].¹ [verzoeker] stelt dat hij heeft bekend onder dwang en bedreiging met een vuurwapen door deze politieambtenaren. Hij werd niet in de gelegenheid gesteld de verklaringen door te lezen voordat hij die onder dwang moest tekenen. De handgeschreven bekende verklaring in het proces-verbaal van het verhoor bij de inverzekeringstelling is niet van hem, maar is er na zijn ondertekening bijgeschreven. Dit alles is tijdens de rechtsgang aan de orde gesteld, maar nooit goed onderzocht. Het enige wat gedaan is, is dat aan de verhoorders opdracht is gegeven een proces-verbaal op te maken over de gang van zaken tijdens de politieverhoren; daarin ontkennen ze dat er sprake was van dwang of bedreiging.

¹ Anders dan de raadsman schrijft in punt 9 van zijn verzoekschrift, waren [verbalisant 1] en [verbalisant 2] in december 2005 niet werkzaam bij de politie Haaglanden, maar bij de politie Midden en West Brabant.

Verder betwist [verzoeker] dat hij bij de rechter-commissaris heeft gezegd dat hij bleef bij zijn bekende verklaringen zoals afgelegd bij de politie. Het proces-verbaal van de rechter-commissaris dat in het dossier zit en waarin die woorden staan, is vals. Hij heeft bij de rechter-commissaris juist gezegd dat de politieverklaringen onder dwang en bedreiging waren afgelegd. De originele verklaring van [verzoeker] bij de rechter-commissaris zou niet bij het dossier zijn gevoegd.

[verzoeker] vraagt ten aanzien van A. om de volgende onderzoekshandelingen:

- A1. onderzoek naar de gang van zaken tijdens de (politie)verhoren, waaronder het horen door de Rijksrecherche van de verbalisanten van destijds en het onderzoeken en verstrekken van de politie-journaals en eventuele aantekeningen in het kader van het opsporingsonderzoek;
- A2. inzage in de originele verklaring bij de rechter-commissaris op 13 december 2005.

Ad B

[verzoeker] stelt dat niet hij, maar [getuige 1] de moord gepleegd heeft. Hij meent dat een aanwijzing daarvoor gevonden kan worden in het schotrestenonderzoek dat het Nederlands Forensisch Instituut (hierna: NFI) heeft uitgevoerd aan bemonsteringen van de handen van [getuige 1], omdat bij dat onderzoek schotrestdeeltjes zijn aangetroffen. [verzoeker] is van mening dat andere aanwijzingen voor de betrokkenheid van [getuige 1] bij de moord niet of onvoldoende zijn onderzocht en dat onderzoeksresultaten zijn vervalst of achtergehouden.

Zo stelt hij dat op de harde schijf van zijn telefoon/handpalmcomputer -zijn personal digital assistant (PDA)- en de personal computer (PC) die daaraan gesynchroniseerd was, aanwijzingen te vinden zijn voor dat scenario. In het verzoekschrift staat dat [verzoeker] op 25 november 2005 "een gesprek heeft gehad met [getuige 1], waarbij [getuige 1] hem zou hebben gevraagd in hoeverre verzoeker een huurmoordenaar kon regelen om [slachtoffer] te vermoorden. Hierop zou verzoeker telefonisch contact hebben gehad met de recherche, waarbij hij deze informatie telefonisch aan de recherche heeft meegedeeld. De gesprekken met de recherche zouden zijn gevoerd met de PDA en zouden aldus terug te vinden moeten zijn op de harde schijf van de PDA en de PC van verzoeker."² Ook heeft [verzoeker] direct na de moord naar 112 gebeld. Bij het onderzoek van zijn PDA en telefoon zijn die contacten echter niet boven water gekomen, of die gegevens zijn abusievelijk of opzettelijk niet opgenomen in het verslag van dat onderzoek.

[verzoeker] heeft verklaard dat er een getuige langs het gebouw van [A] fietste toen hij naar buiten kwam en er nog schoten klonken. De identiteit van deze getuige is nooit onderzocht.

Uit het NFI-rapport blijkt dat alle onderzochte kogels en hulzen van het kaliber 7,65 mm Browning zouden zijn. Blijkens een proces-verbaal is in de kleding van [slachtoffer] echter ook een 9 mm patroon gevonden. Onduidelijk is, in hoeverre die patroon ooit is onderzocht.

[verzoeker] vraagt ten aanzien van B. om de volgende onderzoekshandelingen:

- B1. onderzoek van de PDA en de daarmee gesynchroniseerde PC naar historische gegevens uit de periode van 25 november tot en met 9 december 2005;
- B2. onderzoek naar de identiteit van de langsfietsende getuige en het horen van deze persoon;
- B3. onderzoek naar de 9 mm patroon.

Het verzoek van de procureur-generaal

Op de voet van artikel 462 Sv heeft de procureur-generaal bij brief van 14 mei 2014 aan de Adviescommissie afgesloten strafzaken advies gevraagd over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Daarbij ware aandacht te besteden aan de vraag naar het nut en de noodzaak van het onderzoek dat in het verzoekschrift is voorgesteld, als ook aan de vraag of er

² Citaat afkomstig uit punt 15 van het verzoekschrift.

naar het oordeel van de Adviescommissie ook andere aanknopingspunten zijn voor nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling.

Het wettelijk kader voor de behandeling van het verzoek

Op grond van artikel 462, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is de Adviescommissie afgesloten strafzaken (hierna: Commissie) belast met de advisering over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Dat wil zeggen: een nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, eerste lid, onder c. Volgens laatstgenoemde bepaling kan de Hoge Raad een veroordeling herzien indien er sprake is van een gegeven dat bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot een vrijspraak van de gewezen verdachte, hetzij tot een ontslag van alle rechtsvervolging, hetzij tot de niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie, hetzij tot de toepassing van een minder zware strafbepaling.

De Commissie brengt haar advies uit aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad (art. 462, lid 1, Sv) of aan de Hoge Raad zelf (art. 469, lid 1, Sv).

In de Nota van Toelichting bij het Besluit Adviescommissie afgesloten strafzaken wordt opgemerkt dat onder de vraag naar de wenselijkheid van een nader onderzoek, kan worden begrepen de vraag naar de vraagstelling en inrichting van dat onderzoek (§ 2.1). Ook kan de Commissie adviseren om in het kader van een nader onderzoek de door haar wenselijk geoordeelde onderzoekshandelingen te doen uitvoeren (Nota van Toelichting bij artikel 8 van het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken).

De activiteiten van de Commissie

De Commissie heeft het procesdossier op 12 juni 2014 ontvangen. Vanuit de Commissie zijn de leden Visser en Posthumus met de voorbereiding van het advies belast. Zij hebben onafhankelijk van elkaar het dossier bestudeerd. Zij hebben op 11 en 16 juli 2014 hun bevindingen besproken. Het concept-advies is besproken in de vergadering van de Commissie van 8 augustus 2014.

De bevindingen van de Commissie

De Commissie heeft geconstateerd dat de meeste punten die [verzoeker] in het verzoekschrift aanvoert en waarnaar hij onderzoek wil, eerder zijn aangevoerd bij de rechtbank en het hof en dus bekend waren aan de rechter. Het gaat dan om de dwang en bedreiging die door de politie zouden zijn uitgeoefend, de beweerde onregelmatigheden bij het verhoor door de rechter-commissaris, de voorbijfietsende getuige en de 9 mm-patroon. De eerste twee punten zijn meer dan eens op terechtzittingen aan de orde geweest. De andere twee punten zijn genoemd in een door [verzoeker] opgestelde lijst van 71 opmerkingen, die op 28 april 2006 ter terechtzitting van de rechtbank integraal is voorgelezen door de toenmalige raadsman van [verzoeker] en die zich in het dossier bevindt.³ Ten opzichte van wat eerder is betoogd over die punten zijn in het verzoekschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden aangevoerd. Niettemin zal de Commissie in het advies ook op die punten ingaan.

De Commissie zal hierna ingaan op de verklaringen van [verzoeker] bij de politie, zijn verklaring bij de rechter-commissaris, en de behandeling van de strafzaak door de rechtbank en het hof.

De verhoren van [verzoeker] bij de politie

De politie ontving op 9 december 2005, rond 13.58 uur, melding van een incident bij [A]. In het opsporingsonderzoek viel de verdenking direct op [verzoeker]. [verzoeker] is op zaterdag 10 december 2005, 13.40 uur, aangehouden in Den Haag. Hij is overgebracht naar een politiebureau in Den Haag.

³ De voorbijfietsende getuige wordt genoemd in punt 25 van de lijst van 71 onvolkomenheden, de 9 mm-patroon in punt 23.

Die middag, om 15.03 uur, is het eerste verhoor van [verzoeker] begonnen. Dat verhoor heeft, met een onderbreking van 16.45 tot 18.15 uur, geduurd tot 21.00 uur. De verhorende politieambtenaren waren [verbalisant 1] en [verbalisant 2]. [verzoeker] is op 10 december 2005, om 18.10 uur, in verzekering gesteld door een hulpofficier van justitie van politie Haaglanden. Die heeft van het gesprek met [verzoeker] een kort proces-verbaal opgemaakt, waarin hij als woorden van [verzoeker], handgeschreven heeft genoteerd: "Ik heb het zo niet gewild. Ik heb wel [slachtoffer] met een vuurwapen neergeschoten." Onder deze tekst staat de handtekening van [verzoeker]. [verzoeker] is op 11 december 2005 overgebracht naar het politiebureau in Tilburg. Daar is hij op 11 en 12 december verhoord, steeds door [verbalisant 1] en [verbalisant 2]. Onder alle verhoren staat dat de verklaring is voorgelezen aan [verzoeker]. Alle processen-verbaal zijn getekend door [verzoeker], niet alleen aan het eind maar ook onderaan elke pagina.

Overigens hebben [verbalisant 1] en [verbalisant 2] op 9 december 2005 ook de belangrijkste getuige, [getuige 1], verhoord.

Gelet op het belang van de verklaring van 10 december 2005 in de bewijsconstructie van het hof en voor een beter begrip van het advies van de Commissie, volgen nu passages uit die verklaring.

"Ik heb mijn gezicht gewassen en me thuis verkleed. Hierna heb ik een vuurwapen gepakt uit de kelder van mijn woning en ik heb het meegenomen. U vraagt mij waarom ik het vuurwapen heb meegenomen. Ik weet het niet. Ik wil toch deze vraag op dit moment onbeantwoord laten. Ik wil deze vraag eerst met mijn advocaat overleggen. U vraagt mij hoe en waar ik het wapen heb bewaard. Ik heb het uit de kelderbox meegenomen en vervolgens in mijn jaszak gestoken. Daarna heb ik het in het handschoenenvakje van mijn auto gelegd (...)

Ik ben vervolgens over de zeik richting het bedrijf [A] gereden te Raamsdonksveer. Ik ben aan komen rijden bij het bedrijf [A] en ik heb mijn auto asociaal geparkeerd bij het bedrijf. De auto stond schuin in het vak, half op de weg. Op het moment dat ik uitstapte, heb ik mijn auto op slot gedaan. Hierop werd ik aangesproken door een man, die reageerde op mijn vreemd geparkeerde auto. (...) Ik kende die man niet. (...) De man heeft gezegd dat hij bedrijfsleider is in het bedrijf. (...) Ik meldde de man dat ik snel weer weg zou zijn en alleen maar kwam om [slachtoffer] te spreken. (...) Hierop heeft de man mij meegenomen naar de kantine. Die man heeft overal in het bedrijf gekeken en vertelde mij dat [slachtoffer] niet aanwezig was. Hierop heb ik [slachtoffer] gebeld op zijn mobiel omdat ik hem 's ochtends aan de telefoon had gehad. We hadden toen al afgesproken dat ik naar het bedrijf zou komen als ik nog geen geaccordeerde stukken had gekregen. Dus [slachtoffer] wist dat ik langs zou komen, maar hij zei dat hij niet wist dat ik langs zou komen.

Na het gesprek met [slachtoffer] meldde ik de voor mij onbekende bedrijfsleider dat ik sigaretten zou gaan pakken in mijn auto. Ik ben vervolgens naar mijn auto gelopen en ik heb het vuurwapen gepakt uit het handschoenenvakje. Ik heb het vuurwapen in de schaduw van het handschoenenvakje doorgeladen en in mijn broekzak gestoken. U vraagt mij hoeveel tijd er tussen het telefoongesprek met [slachtoffer] en het moment dat hij daadwerkelijk bij het bedrijf was, zat. Ik denk dat hier ongeveer 20 minuten tussen zat. U vertelt mij dat ik daarin de mogelijkheid had mij te bedenken dat ik het vuurwapen weer zou kunnen ontladen of zelfs terug had kunnen leggen. Ja ik beaam dat dit zo is.

Op het moment dat de voor mij onbekende bedrijfsleider mij richting de kantine wilde leiden zag ik [slachtoffer] aankomen. Ik ben vervolgens samen met [slachtoffer] mee naar zijn kantoor gelopen. Hierop ben ik met hem naar binnen gelopen. Gelijktijdig kwam ook [getuige 1] binnen. U vraagt mij te tekenen hoe ik in het kantoor ben gaan zitten. Ik teken dit voor u op een vel papier.

(...)

Op het moment dat we het kantoor binnen liepen vroeg [slachtoffer] aan mij hoe het ging. Ik vertelde dat het niet goed ging als hij dat nog niet wist. Ik meldde ook dat ik de samenwerking met [A] niet meer wilde. Ik kreeg de indruk dat [getuige 1] binnen kwam om het gesprek

tussen [slachtoffer] en mij vast te leggen [getuige 1] heeft zich bijna niet in het gesprek gemengd. Tijdens het gesprek was ik erg kwaad en over de zeik en ik stond helemaal te trillen. (...)

U vraagt mij hoe lang het gesprek ongeveer duurde. Ik denk een minuut of tien/twintig. Op een gegeven moment dacht ik dat het gesprek geen zin meer had en ben ik opgestaan. Ik ben zelfs naar de deur gelopen en ik heb deze zelfs open gedaan. Maar [slachtoffer] bleef mij terugroepen. Op een gegeven moment heb ik tegen [slachtoffer] gezegd dat ik hem een dief vond. Hierop zei [slachtoffer] dat hij vond dat ik bedreigend overkwam en dat ik weg moest gaan. Hierop heb ik het vuurwapen gepakt en laten zien. Ik heb het vuurwapen wat gekanteld voor mijn lichaam gehouden. Ik wilde dat [slachtoffer] zou schrikken als ik hem het vuurwapen zou laten zien. Op het moment dat ik het vuurwapen liet zien, zag ik dat het geen indruk maakte op [slachtoffer]. Ik hoorde hem zelfs zeggen: Ja, en?

Ik kan zeggen dat ik voordat ik het wist de trekker had overgehaald. Ik heb [slachtoffer] denk ik met het eerste schot niet geraakt, maar met het tweede schot zag ik dat [slachtoffer] zijn buik vast greep. Ik heb twee keer kort achter elkaar geschoten.

Ik zag dat [getuige 1] bleef zitten. Omdat ik wilde dat hij weg zou gaan en dit ook gezegd had, heb ik twee keer in de richting van de voeten van [getuige 1] geschoten. Ik heb dit gedaan om hem daadwerkelijk weg te krijgen. Ik denk dat hiervan een (1) schot raak was, want [getuige 1] rende schreeuwend weg.

Ik zag dat [slachtoffer] achter het vergaderbureau lag. Nadat ik wist dat [getuige 1] was weggerend, ben ik om het vergaderbureau heengelopen en zag en hoorde ik dat [slachtoffer] nog wat probeerde te zeggen. Ik hoorde hem smeken, iets van stop er mee. Dit smeken werkte averechts op mij en ik heb zonder naar [slachtoffer] te kijken nog een keer in zijn richting geschoten. Hierna ben ik via de uitgang waar verbouwd wordt naar buiten gerend.

(...)

U vraagt mij naar het wapen wat ik heb gebruikt en hoe ik er aan kom. Dit was een belgische Browning 765. De handgreep is van PVC. Het wapen heeft geen gascontrolekamer. Ik heb er 800 euro voor betaald. Ik heb het een tijd geleden van een junk gekocht welke het mij aanbod in Amsterdam. U vraagt mij naar de reden van aanschaf van het vuurwapen. Ik zou het niet weten. Het is iets vanuit onze cultuur. Niemand weet wat hij mee gaat maken. Het kan zijn dat je het wapen nooit nodig hebt. Het wordt je ook geleerd om het wapen goed op te bergen, niet direct binnen handbereik. (...) Ik heb het vuurwapen (...) weggegooid."

Op 11 december 2005 is [verzoeker] drie keer verhoord. In het verhoor dat om 14.02 uur begint, verklaart hij onder meer dat hij na het voorval bij [A] naar huis in Den Haag is gereden, dat hij naar [betrokkene 1] is gegaan, en dat hij een van zijn auto's naar [betrokkene 2], zijn Irakese werknemer, heeft gebracht. Het verhoor dat die dag om 14.50 uur begint, is een sociaal verhoor. In dat verhoor verklaart [verzoeker] onder meer over het gezin waar hij uit komt, over een relatie, over zijn kinderen, dat hij op ongeveer zijn elfde naar Nederland is gekomen, dat hij het VWO heeft afgerond, en dat hij in 2002 een eigen ijzervlechterij is begonnen. In het verhoor dat om 16.22 uur begint, vraagt de politie waarom hij het wapen heeft meegenomen uit Den Haag. [verzoeker] antwoordt: "Officieel wil ik deze vraag nog onbeantwoord laten." Hij zegt dat alles in een grote opwelling is gegaan, dat hij niet gepland had het wapen te gebruiken toen hij het pakte in Den Haag, dat hij had verwacht dat [slachtoffer] onder de indruk zou zijn van het vuurwapen en dan de facturen zou tekenen, dat hij voordat hij het wist twee schoten had gelost. [verzoeker] zegt ook nog: "Op het moment dat ik mijn vuurwapen pakte, had ik het idee dat [slachtoffer] dit niet eens zag. Ik heb zelfs nog gevraagd of hij zag wat ik bij me had. Op dat moment hoorde ik [slachtoffer] zeggen: Ja, en? Nog geen drie seconden hierna had ik al twee schoten afgevuurd. (...) U vraagt mij of ik spijt heb. Ik heb spijt, omdat mijn leven kapot is. Ik kan mijn gedachten niet van mijn eigen situatie afzetten."

Op 12 december 2005 heeft de politie met [verzoeker] een deel van de route gereden die hij op 9 december had gereden na zijn vertrek bij [A]. [verzoeker] heeft aan de politie twee groenstroken

aangewezen waar hij naar zijn zeggen het vuurwapen had weggegooid. In het verhoor dat die dag om 14.18 uur begint, geeft [verzoeker] antwoord op vragen die de politie hem stelt over het schieten. Op vragen van de politie zegt [verzoeker] dat hij aan [betrokkene 2] heeft verteld dat hij een discussie had gehad, dat het uit de hand gelopen was, dat hij een vuurwapen bij zich had en dat hij geschoten had. [verbalisant 1] en [verbalisant 2] noteren in hun proces-verbaal dat [verzoeker] tijdens het verhoor heeft voorgedaan hoe [slachtoffer] viel en dat hij probeerde zich op te trekken aan zijn stoel en dat [verzoeker] ook heeft voorgedaan hoe hij het laatste schot heeft gericht op [slachtoffer].

Het verhoor van [verzoeker] bij de rechter-commissaris

Bij de voorgeleiding aan de rechter-commissaris op dinsdag 13 december 2005 heeft [verzoeker], volgens het proces-verbaal dat is opgemaakt door de rechter-commissaris gezegd: "Ik blijf bij mijn bekende verklaringen zoals afgelegd bij de politie. Ik heb daar op dit moment niets aan toe te voegen." Mr. Gregoire, dan de raadsman van [verzoeker], is bij de voorgeleiding aanwezig. De Commissie heeft in het dossier het originele proces-verbaal van de rechter-commissaris aangetroffen.

Na de voorgeleiding bij de rechter-commissaris heeft [verzoeker] zijn bekentenis niet herhaald en heeft hij bij herhaling gesteld dat er onregelmatigheden waren begaan. [verzoeker] heeft dergelijke uitlatingen voor het eerst gedaan op 15 december 2005 ten overstaan van [verbalisant 1] en [verbalisant 2]. In een door hen opgemaakt proces-verbaal van bevindingen d.d. 15 december 2005 staat:

"Verdachte [verzoeker] deelde ons (...) mede dat hij eerst overleg wilde plegen met zijn advocaat en tot die tijd niet verhoord wilde worden. (...) Verdachte [verzoeker] deelde ons (...) verder mede dat hij bij de voorgeleiding tegen de rechter-commissaris had verteld dat hij de diverse door hem afgelegde verklaringen niet had mogen doorlezen. Door verdachte [verzoeker] werd verder verklaard dat hij de hulpofficier in Den Haag had gevraagd of zijn advocaat bij de verhoren aanwezig mocht zijn."

Behandeling van de strafzaak van [verzoeker] door de rechtbank

De rechtbank heeft de strafzaak van [verzoeker] behandeld op 24 maart en 28 april 2006. Op verzoek van [verzoeker] heeft het NFI onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van schotresten op de handen van [getuige 1]. [getuige 1] is ter terechtzitting als getuige verhoord. [verzoeker] heeft een door hemzelf opgestelde, handgeschreven lijst overgelegd van 71 opmerkingen. De raadsman van [verzoeker] heeft die lijst voorgelezen.

[verzoeker] heeft verklaard dat hij de verklaringen in de processen-verbaal van de politie niet had afgelegd en dat de rechercheurs die hem verhoorden, hem met een vuurwapen hadden bedreigd. Naar aanleiding van die beschuldiging is aan [verbalisant 1] en [verbalisant 2] opdracht gegeven een aanvullend proces-verbaal op te maken. Daarin schrijven zij dat de beschuldiging niet klopt en dat het niet mogelijk is een vuurwapen mee te nemen het cellencomplex in. [verzoeker] heeft ook gesteld dat zijn verklaring bij de rechter-commissaris niet klopte. De rechtbank heeft geen geloof gehecht aan de stellingen van [verzoeker] over de verhoren.

Op de zitting van 24 maart 2006 heeft [verzoeker] verklaard: "Ik heb inderdaad het vuurwapen meegenomen de kamer in waar het slachtoffer is neergeschoten. Ik heb ook het vuurwapen aanwezig gehad in mijn auto. Bovendien heb ik vier schoten uit dat wapen gelost, maar niet in de richting van [slachtoffer], het slachtoffer. Ik heb in een andere richting geschoten met dat vuurwapen."⁴ Op de zitting van 28 april zegt [verzoeker] dat hij op 24 maart 2006 niet heeft verklaard dat hij het vuurwapen had meegenomen naar de kamer van [slachtoffer].⁵

⁴ Proces-verbaal ter terechtzitting van 24 maart 2006, p. 2.

⁵ Proces-verbaal ter terechtzitting van 28 april 2006, p. 5.

Behandeling van de strafzaak van [verzoeker] door het hof

De strafzaak van [verzoeker] is op een aantal zittingen van het hof behandeld. In opdracht van het hof heeft de rechter-commissaris getuigen verhoord. Ook ter terechtzitting van het hof zijn getuigen verhoord. Onder hen: ing. Chang van het NFI (over het schotrestenonderzoek dat hij had uitgevoerd), [betrokkene 2] (een Irakese man die in december 2005 als ijzervlechter werkte voor het bedrijf van [verzoeker]; hierna betrokkene 2)), [betrokkene 3] (de algemeen directeur van [A] en ten tijde van het voorval op 9 december 2005 aanwezig in het gebouw van [A]), en [getuige 1].

Tijdens de appèlprocedure heeft een kennis van [verzoeker] een wapen ingeleverd bij mr. Vreeling, de advocaat die op dat moment optrad als raadvrouw van [verzoeker].⁶ Zij heeft het wapen overgedragen aan de politie. Onderzoek heeft uitgewezen dat: het een pistool was van het merk FN; kaliber 7.65 mm; op de slede staat 'Browning arms'; het wapen is gemaakt in België bij de FN wapenfabriek te Herstal, België; op het wapen geen dactylosporen zijn gevonden; vier van de zes hulzen die op 9 december 2005 op de plaats delict inbeslaggenomen zijn, met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid afkomstig zijn uit dat pistool en twee van de zes hulzen waarschijnlijk; twee van de inbeslaggenomen kogels met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid afgevuurd zijn uit de loop van het pistool en twee andere kogels zeer waarschijnlijk.⁷

Vooraf op de terechtzitting van 3 april 2007 heeft [verzoeker] verklaringen afgelegd. Hij verklaart onder meer: "Ik had een vuurwapen in mijn auto liggen. Toen bleek dat [slachtoffer] er nog niet was ben ik naar buiten gegaan en heb een pakje sigaretten uit mijn auto gehaald. Ik heb eerder verklaard dat ik een vuurwapen uit mijn auto ging halen, maar dat is niet waar. Die verklaring heb ik onder druk van mijn eerdere advocaat afgelegd. Die vond het blijkbaar geschikt als ik de rest van mijn leven voor moord ga zitten. Ik ging alleen sigaretten halen."⁸ [verzoeker] zegt opnieuw dat bij de verhoren bij de politie onregelmatigheden hebben plaatsgevonden en dat het verhoor bij de rechter-commissaris anders is gegaan dan op papier staat. Het hof confronteert [verzoeker] met de politieverklaringen van [betrokkene 2] en met telefoongesprekken. Daarop zegt [verzoeker] dat [betrokkene 2] met de moord te maken heeft en dat hij ([verzoeker]) dat wist. Verder zegt [verzoeker]: "Het wapen is in de kamer van [slachtoffer] gekomen doordat [getuige 1] het had meegenomen uit mijn auto. De verklaring zoals opgenomen in het proces-verbaal van de zitting bij de rechtbank Breda d.d. 24 maart 2006, klopt niet. Ik heb het vuurwapen niet meegenomen de kamer van [slachtoffer] in. (...) Ik heb juist verklaard dat ik géén vuurwapen heb meegenomen naar de kamer van [slachtoffer]."⁹

- Het hof heeft in de bewijsconstructie aandacht besteed aan de bevindingen van (het forensisch technische) politieonderzoek en aan het verslag van de sectie. Bij de sectie is vastgesteld dat [slachtoffer] door meerdere kogels is geraakt, onder meer in het hoofd, de onderste helft van de romp en de borst.
- Ter beantwoording van de vraag of [verzoeker] degene was die [slachtoffer] om het leven had gebracht, heeft het hof gebruik gemaakt van de politieverklaring van [getuige 1], onder meer inhoudende dat [verzoeker] een pistool uit zijn rechterbroekzak pakte, dat op [slachtoffer] richtte en daarna een schot afvuurde op het middenrif van [slachtoffer]. [getuige 1] zag [slachtoffer] in elkaar zakken. [getuige 1] rende het kantoor uit. Voordat hij bij de deur van het kantoor was hoorde hij nog een schot en onderweg naar de uitgang van het gebouw hoorde hij nog twee schoten.

⁶ Uit de stukken die de Commissie heeft ingezien blijkt dat [verzoeker] in de periode tussen zijn aanhouding en de arrestwijzing door het Hof in elk geval zeven raadsleden heeft gehad.

⁷ Zie het rapport van het NFI van 30 november 2006 en het proces-verbaal d.d. 20 februari 2007, opgemaakt door brigadier [verbalisant 3], als materiedeskundige werkzaam bij het Regionale Bureau Wapens en Munitie van de politie Midden en West Brabant.

⁸ Proces-verbaal ter terechtzitting van 3 april 2007, p. 5.

⁹ Proces-verbaal ter terechtzitting van 3 april 2007, p. 7.

- Het hof heeft verder gebruik gemaakt van de politieverklaring van [betrokkene 3]. Hij heeft verklaard dat hij [getuige 1] met een betraand gezicht naar buiten zag lopen en dat hij ([betrokkene 3]) op dat moment twee gedempte tikken hoorde.
- Verder heeft het hof gebruik gemaakt van de politieverklaring van [betrokkene 2]. Hij heeft verklaard dat [verzoeker] op 9 december 2005, rond 20.00 uur, bij hem thuis was geweest en had verteld dat hij een probleem had met de politie omdat hij de directeur van [A] had doodgemaakt. [verzoeker] had gezegd dat hij in het gesprek met die man kwaad was geworden, een pistool had gepakt en de man in buik en hoofd had geschoten.
- De vriendin van [betrokkene 2] heeft bij de politie verklaard dat [verzoeker] op de avond van 9 december was langsgesproken en dat [betrokkene 2] haar had verteld dat [verzoeker] had gezegd dat hij op iemand geschoten had.
- Het Hof maakt voorts gebruik van afgeluisterde telefoongesprekken van 9 en 10 december 2005 door onder anderen [betrokkene 2] waren gevoerd en waaruit blijkt dat een aantal personen uit de omgeving van [verzoeker] in meer of mindere mate op de hoogte zijn van het voorval bij [A].
- Het Hof maakt gebruik van de verklaringen die [verzoeker] op 10 en 12 december 2005 bij de politie heeft afgelegd en van de verklaring van [verzoeker] bij de rechter-commissaris, inhoudende dat hij blijft bij zijn bekennde verklaringen zoals afgelegd bij de politie.

In een bewijsoverweging wijst het hof op het onderlinge verband en de samenhang van de verschillende bewijsmiddelen. Het Hof acht het relaas van [verzoeker] dat hij de verklaringen bij de politie en rechter-commissaris niet heeft afgelegd ongeloofwaardig. Het hof overweegt: "De bekennde verklaringen van verdachte bij de politie zijn consistent en gedetailleerd en sluiten op essentiële onderdelen naadloos aan op de verklaringen van de getuigen [getuige 1] (...) en [[betrokkene 2]] (...) alsmede op de tapverslagen. (...) Bovendien heeft verdachte ten overstaan van een rechter – de rechter-commissaris - op 13 december 2005, de bekennde verklaringen bevestigd. Het hof acht het hoogst onaannemelijk dat al deze personen ten overstaan van wie verdachte heeft verklaard, zijn verklaringen onjuist zouden hebben weergegeven. Evenmin is aannemelijk geworden dat verdachte onder bedreiging van deze personen zijn bekennde verklaringen heeft afgelegd, zoals verdachte ten overstaan van het hof op 3 april 2007 heeft betoogd."

De Commissie zal nu ingaan op de onderzoekshandelingen waar [verzoeker] om gevraagd heeft.

A1. Onderzoek naar de gang van zaken bij de politieverhoren en het verhoor bij de rechter-commissaris

[verzoeker] stelt dat in de periode tussen zijn aanhouding op 10 december 2005 en zijn voorgeleiding aan de rechter-commissaris op 13 december 2005 door de verhorende ambtenaren [verbalisant 1] en [verbalisant 2], door de hulpofficier die de inverzekeringstelling heeft gedaan en door de rechter-commissaris handelingen zijn verricht die het daglicht niet kunnen verdragen.

Aangezien er in de stukken geen sprake is van audiovisuele registratie van de verhoren – die uitsluitend had kunnen geven over de beweringen van [verzoeker] – neemt de Commissie aan dat er niet een zodanige registratie is. De Commissie merkt op dat de stellingen van [verzoeker] op dit punt feitelijk nauwelijks onderbouwd zijn. [verzoeker] zegt dat er pressie op hem is uitgeoefend en dat hij is bedreigd met een vuurwapen, maar details geeft hij niet. Onduidelijk is gebleven waarom [verzoeker] op 10 december 2005 heeft verklaard dat hij het wapen heeft weggegooid en op 12 december een plek heeft aangewezen waar hij dat gedaan heeft – en waar vervolgens tevergeefs is gezocht - terwijl hij het wapen niet had weggegooid maar aan een vriend had gegeven.¹⁰

¹⁰ Proces-verbaal ter terechtzitting van 3 april 2007, p. 7.

De Commissie wijst er op dat uit de verklaring van [betrokkene 2] en diens vriendin volgt dat [verzoeker] al op de avond van 9 december 2005, dus nog voor zijn aanhouding, heeft gezegd dat hij de directeur van [A] had gedood.

De verklaringen die [verzoeker] op terechtzittingen heeft afgelegd over het wapen zijn niet consistent: de ene keer heeft hij het zelf uit zijn auto gepakt, een andere keer heeft [getuige 1] het uit de auto van [verzoeker] gepakt. Overigens heeft [verzoeker] in de door hem opgestelde lijst van 71 opmerkingen bij punt 13 geschreven: "Ik had een vrij donkere plek op mijn linkerbeen ter hoogte van mijn riem, die ik opgelopen moet zijn doordat [getuige 1] mij duwde toen hij de vuurwapen uit mijn broek wilde halen." Dat lijkt weer een andere versie.

De verklaringen van [verzoeker] bij de politie wekken naar het oordeel van de Commissie niet de indruk dat hij onder druk is gezet of bedreigd is. Soms zegt hij dat hij een vraag nog niet wil beantwoorden. Hij geeft soms gedetailleerde antwoorden. Als voorbeeld wijst de Commissie op de verklaringen van [verzoeker] over het wapen: waar hij het thuis bewaarde, waar hij het had gelegd op weg naar [A], het doorladen, het type, de aanschaf. Een aantal feitelijke gegevens die [verzoeker] in het verhoor van 10 december 2005 over het wapen heeft gegeven (dat het Belgisch is; Browning; kaliber 7.65) komen overeen met het wapen dat in oktober 2006 door een kennis van [verzoeker] is ingeleverd bij de toenmalige raadvrouw van [verzoeker]. Ook op het punt van het schieten op [slachtoffer] zijn de antwoorden, zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde passages, gedetailleerd. Dit alles laat zich moeilijk rijmen met een verklaring die door de verhoorders is gefabriceerd.

Verder is het naar het oordeel van de Commissie niet aannemelijk dat de politie niet had willen horen of willen noteren dat [getuige 1] de dader was. Dat de politie erop uit was [verzoeker] veroordeeld te krijgen is niet aannemelijk geworden. Verder is moeilijk voorstelbaar dat ten minste drie politieambtenaren en een rechter-commissaris, kennelijk in samenspraak met elkaar, valsheid in geschrifte hebben gepleegd ten nadele van [verzoeker].

[verbalisant 1] en [verbalisant 2] hebben geverbaliseerd dat de politieverhoren van [verzoeker] plaatsvonden in een cellencomplex en dat het niet is toegestaan een wapen mee te nemen het complex in. Bij de toegang tot cellencomplexen staan kluisjes waarin vuurwapens van politieambtenaren opgeborgen dienen te worden.

Tot slot wijst de Commissie er op dat [verzoeker] niet alleen politieambtenaren en een rechter-commissaris heeft beschuldigd, maar ook beschuldigingen heeft geuit aan het adres van [betrokkene 2] en aan een van zijn raadslieden. [verzoeker] heeft gezegd dat [betrokkene 2] betrokkenheid had bij de moord. De Commissie heeft in het dossier niets gevonden wat die stelling ondersteunt. Op de zitting van het hof van 3 april 2007 heeft [verzoeker] gezegd dat hij onder druk van zijn raadsman had verklaard dat hij een wapen uit zijn auto had gepakt in plaats van sigaretten. Ook deze stelling is niet onderbouwd.

De Commissie is gezien het vorenstaande van oordeel dat de stellingen van [verzoeker] over de onregelmatigheden bij de verhoren ongeloofwaardig zijn en dat nader onderzoek naar deze stellingen niet noodzakelijk is. De raadsman vraagt om het verstrekken van de politiejournaals en eventuele aantekeningen in het kader van het opsporingsonderzoek. Eveneens gezien het vorenstaande is de Commissie van mening dat dit verzoek niet ingewilligd moet worden. Wellicht ten overvloede merkt de Commissie op dat de regeling van artikel 461 Sv niet beoogt verzoekers een ongeclausuleerd recht op kennisneming te verschaffen van gegevens die niet behoren tot een strafdossier en waarvan de rechter geen kennis neemt, zoals een politiejournaal.

A2. Inzage in de originele verklaring van [verzoeker] bij de rechter-commissaris

In het dossier bevindt zich een origineel proces-verbaal van de voorgeleiding van [verzoeker] aan de rechter-commissaris. Dat proces-verbaal is voorzien van de handtekeningen van de rechter-

commissaris en [verzoeker]. Zoals blijkt uit het proces-verbaal was mr. Gregoire, de toenmalige raadsman van [verzoeker], aanwezig bij de voorlegging. De Commissie adviseert de procureur-generaal dat proces-verbaal ter inzage te geven aan de raadsman van verzoeker. De Commissie acht onderzoek naar de totstandkoming van de verklaring bij de rechter-commissaris niet noodzakelijk.

De verzoeken onder B; algemene opmerkingen

De verzoeken onder B zouden volgens [verzoeker] kunnen leiden tot verdere onderbouwing van de juistheid van zijn stelling dat [getuige 1] [slachtoffer] heeft doodgeschoten. De Commissie merkt op dat het dossier zoals dat door de rechtbank en het hof is behandeld, slechts één aanwijzing bevat voor de juistheid van die stelling en dat die aanwijzing aan de rechter bekend was. Die aanwijzing is het aantreffen van schotrestdeeltjes op de handen van [getuige 1]. De handen van [getuige 1] zijn tamelijk kort na het voorval afgedekt en bemonsterd. Het NFI heeft in de bemonsteringen van de handen van [getuige 1] vijf respectievelijk zeven schotrestdeeltjes aangetroffen waarvan de element-samenstelling en morfologie overeenkomen met die van de deeltjes die zijn veiliggesteld uit de hulzen die zijn aangetroffen op de plaats delict. Ing. Chang van het NFI heeft als getuige ter zitting van het Hof verklaard dat er een relatie is tussen [getuige 1] en een schietproces, maar dat hij niet kan zeggen of [getuige 1] heeft geschoten, is beschoten of 'slechts' erbij was toen er geschoten werd.¹¹

In punt 15 van het verzoekschrift staat dat [verzoeker] contact gehad zou hebben met de recherche nadat [getuige 1] hem gevraagd had of hij een huurmoordenaar kon regelen. [verzoeker] heeft dat contact niet naar voren gebracht bij rechtbank of hof. Dat is op zich al opmerkelijk. Verder heeft [verzoeker] de stelling dat [getuige 1] hem had gevraagd naar een huurmoordenaar in het geheel niet onderbouwd. Hij heeft bijvoorbeeld niet gezegd waar het verzoek is gedaan, waarom [getuige 1] het verzoek deed, of er anderen bij waren, of wat er voor hem ([verzoeker]) tegenover zou staan. Andere gegevens in het dossier geven juist steun aan de hypothese dat de lezing die [getuige 1] heeft gegeven van het voorval juist is. De Commissie wijst in dit verband op de telefoongesprekken die eerder aan de orde zijn gekomen en de verklaringen van [betrokkene 2] en diens vriendin. De Commissie wijst ook op verklaringen van personen die in het bedrijfspand van [A] aanwezig waren ten tijde van het voorval, onder wie [betrokkene 3]. Weliswaar waren die andere personen niet aanwezig in de ruimte waar het voorval plaatsvond, maar zij konden wel verklaren over wat zij direct daarna hebben gezien en gehoord, bijvoorbeeld over de gemoedstoestand van [getuige 1] en woorden die hij sprak. In dit verband is de politieverklaring van [betrokkene 3] van belang. Hij heeft verklaard dat hij twee gedempte tikken hoorde uit de kamer van [slachtoffer] op een moment dat [getuige 1] niet meer in die kamer was. Mogelijk heeft [betrokkene 3] het geluid van schoten gehoord. Als dat zo is dan past dat wel in de volgorde van gebeurtenissen die [getuige 1] heeft gegeven (namelijk dat nadat hij de kamer van [slachtoffer] heeft verlaten hij nog het geluid van schoten heeft gehoord), en niet in de volgorde van gebeurtenissen die [verzoeker] heeft gegeven (namelijk dat hij ([verzoeker]) het wapen van [getuige 1] heeft gepakt nadat die op [slachtoffer] had geschoten en dat hij ([verzoeker]) daarna op [getuige 1] heeft geschoten waarna [getuige 1] de kamer uitging). Hiervoor heeft de Commissie al overwogen dat de verklaringen die [verzoeker] over het wapen heeft afgelegd niet consistent zijn.

B1. Onderzoek van de PDA en PC van [verzoeker] naar historische gegevens uit de periode van 25 november tot en met 9 december 2005

De PDA en de GSM van [verzoeker] zijn in december 2005 onderzocht. De rapporten die van die onderzoeken zijn opgemaakt zitten in het dossier. Uit onderzoek blijkt dat het laatste contact van de PDA op 9 december 2005, om 13.17 uur was met het telefoonnummer van [slachtoffer]. Uit de onderzoeken blijkt geen contact met 112. Dat in de verslaglegging van het onderzoek van de PDA en van de GSM opzettelijk of per ongeluk bepaalde voor [verzoeker] mogelijk ontlastende gegevens niet

¹¹ Proces-verbaal ter terechtzitting van 3 april 2007, p. 2-3.

zijn opgenomen, is naar het oordeel van de Commissie niet aannemelijk geworden.¹² Nader onderzoek van de (harde schijf van de) PDA acht de Commissie niet noodzakelijk. Omdat volgens het verzoekschrift de PDA is gesynchroniseerd met de PC, zal er op de PC geen andere informatie staan dan op de PDA. Onderzoek van de PC acht de Commissie daarom ook niet noodzakelijk.

B2. *Persoon op de fiets*

[verzoeker] wil dat er onderzoek gedaan wordt naar een mannelijke fietser die langs het bedrijfspand van [A] fietste toen hij uit dat pand kwam. Deze getuige zou de verklaring van verzoeker dat niet hij maar iemand anders [slachtoffer] heeft doodgeschoten, kunnen onderbouwen. Naar het oordeel van de Commissie is onderzoek naar deze persoon niet noodzakelijk. Als het al zou lukken deze fietser op te sporen en als deze persoon nog herinneringen zou hebben aan waarnemingen die hij op 9 december 2005 bij het pand van [A] heeft gedaan, is het zeer de vraag of hij überhaupt schoten heeft gehoord en of hij [verzoeker] na al die jaren nog zou herkennen. De Commissie acht het daarom volstrekt onaannemelijk dat zijn verklaring tot informatie zou leiden die een zodanig andere kijk op de zaak zou geven dat die tot herziening zou kunnen leiden.

B3. *Patroon/onderzoek naar de kogel*

In het dossier zit een kennisgeving d.d. 9 december 2005 waarin staat dat op die dag twee schoenen van [slachtoffer] en één patroon 9 mm zijn inbeslaggenomen. Deze kennisgeving van inbeslagneming is opgemaakt door een inspecteur van het politieteam Loon op Zand. In het proces-verbaal van de Unit Forensisch Technische Opsporing van de politie Midden en West Brabant van 6 maart 2006, p. 6 staat: "In het mortuarium werd aan ons, door personeel van de plaatselijke politie, een kogel (018/001), evenals de schoenen (18/003) en de broek (18/004) van het slachtoffer overhandigd. De kogel was tijdens medisch handelen door de behandelende arts tussen de kleding van het slachtoffer aangetroffen." De kogel 18/001 is op 22 december 2005, samen met veel andere inbeslaggenomen munitieonderdelen, aangeboden aan het NFI voor onderzoek. Van dat onderzoek heeft het NFI een rapport van 28 februari 2006 opgesteld. Daaruit blijkt dat het voorwerp met beslagcode 18/001 een kogel is, zeer waarschijnlijk van het kaliber 7,65 mm Browning.

Uit deze gegevens leidt de Commissie het volgende af. Op 9 december 2005 is tussen de kleding van [slachtoffer] een voorwerp gevonden dat door de politieambtenaar die het voorwerp in beslag heeft genomen, is aangezien voor een patroon 9 mm. Dat voorwerp is door het basispolitieteam Loon op Zand overgedragen aan de regionale Unit FTO. Toen is geconstateerd dat het voorwerp een kogel was en is daaraan volgnummer 18/001 gegeven. De kogel is op 22 december 2005 naar het NFI gestuurd en is daar onderzocht. Het NFI heeft geconcludeerd dat het een kogel is, zeer waarschijnlijk van het kaliber 7,65 mm. De kogel is vergeleken met de Landelijke Verzameling. Ten overvloede wijst de Commissie er op dat in het aanvullende wapenrapport van het NFI d.d. 30 november 2006, dat is opgemaakt nadat bij de raadvrouw van [verzoeker] een pistool was ingeleverd, staat dat kogel 18/001 zeer waarschijnlijk is afgevuurd uit de loop van dat pistool.

Naar het oordeel van de Commissie blijkt hieruit dat er niet een *patroon* inbeslaggenomen is maar een *kogel* en dat het kaliber niet 9 mm was maar 7,65. Die kogel is al onderzocht. Verder onderzoek hiernaar is niet noodzakelijk.

Conclusie

De Commissie adviseert de procureur-generaal het originele proces-verbaal van de rechter-commissaris van de voorgeleiding van [verzoeker] ter inzage te geven aan de raadsman.

¹² [verzoeker] had ook een mobiele telefoon van het merk Siemens. Ook die is onderzocht. Uit gegevens uit dat toestel blijkt evenmin van contact met 112; zie proces-verbaal van brigadier [verbalisant 4] d.d. 26 februari 2007.

Advies ACAS zaak [verzoeker] (017)

De Commissie ziet ten aanzien van de in het verzoekschrift uitgewerkte en van concrete verzoeken voorziene punten, geen reden voor onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling.

In punt 20 van het verzoekschrift schrijft de raadsman van [verzoeker] dat er in het dossier veel meer onregelmatigheden te vinden zijn die vraagtekens oproepen. Hij geeft twee voorbeelden. Concrete verzoeken worden er niet aan verbonden. De Commissie ziet geen aanleiding de procureur-generaal te adviseren naar deze twee voorbeelden of naar andere punten onderzoek te doen.

Tilburg, 4 september 2014,

C.J.C.F. Fijnaut,
Voorzitter Adviescommissie afgesloten strafzaken